Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26214
Copyright: Admont, Benediktinerstift

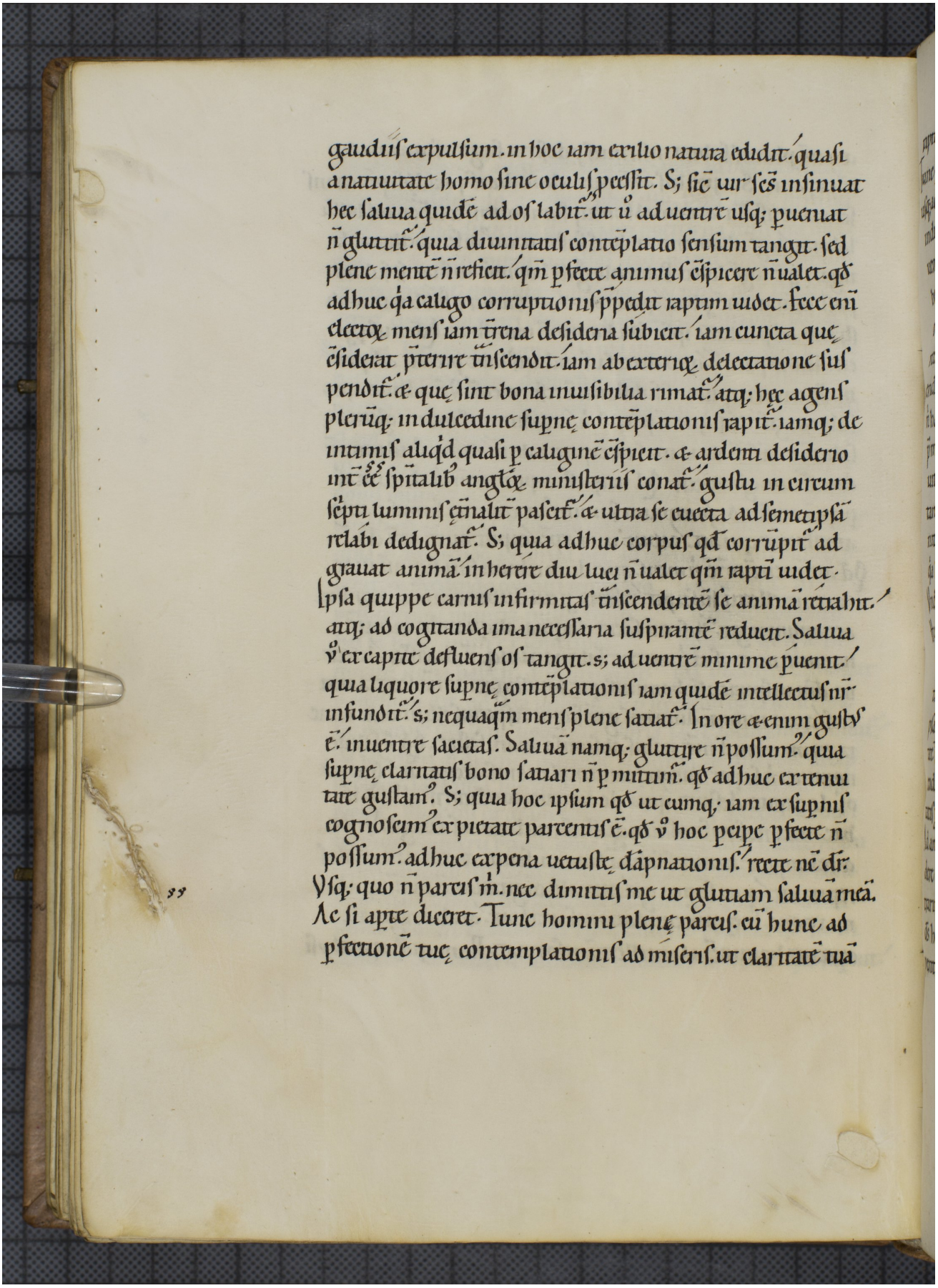

gaudiis expulsum. in hoc iam exilio natura edidit. quasi
a natiuitate homo sine oculis processit. S; sic uir scs insinuat
hec saliua quidē ad os labit. ut uo ad uentrē usq; peruenat
n̄ gluttit. quia diuinitatis contēplatio sensum tangit. sed
plene mentē n̄ reficit. qm̄ pfecte animus cspicere n̄ ualet. qd
adhuc qa caligo corruptionis ppedit raptim uidet. Fece enī
electoꝝ mens iam trena desideria subicit. iam cuncta que
csiderat pterire trnscendit. iam ab exterioꝝ delectatione sus
pendit. & que sint bona inuisibilia rimat. atq; hec agens
plerūq; in dulcedine supne contēplationis rapit. iamq; de
intimis aliqd quasi p caliginē cspicit. & ardenti desiderio
int ee spitalib angloꝝ ministeriis conat. gustu in circum
scpti luminis etnalit pascit. & ultra se euecta ad semetipsā
relabi dedignat. S; quia adhuc corpus qd corrūpit ad
grauat animā. inherere diu luci n̄ ualet qm̄ raptī uidet.
Ipsa quippe carnis infirmitas trnscendentē se animā retrahit.
atq; ad cogitanda ima necessaria suspirantē reducit. Saliua
vo ex capite defluens os tangit. s; ad uentrē minime peruenit.
quia liquore supne contēplationis iam quidē intellectus nr̄
infundit. s; nequaqm̄ mens plene satiat. In ore & enim gustus
ē. inuentre sacietas. Saliuā namq; gluttire n̄ possum. quia
supne claritatis bono satiari n̄ pmittim. qd adhuc ex tenui
tate gustam. S; quia hoc ipsum qd ut cumq; iam ex supnis
cognoscim ex pietate parcentis ē. qd vo hoc pcipe pfecte n̄
possum. adhuc ex pena uetuste dāpnationis. recte nc dr.
Usq; quo n̄ parcis m̄. nec dimittis me ut glutiam saliuā meā.
Ac si apte diceret. Tunc homini plene parcis. cū hunc ad
pfectionē tue contemplationis ad miseris. ut claritatē tuā